

Guerra oberta pel negoci del mòbil

I a la portada del diari, a la línia superior d'aquesta frase, es podia llegir "la gran cita de Bcn". Està Barcelona en guerra amb el mòbil? no ben bé, de fet ens ensenyen just al contrari veient el recolzament institucional de la Generalitat, Ajuntament de Barcelona, Ministeri d'Hisenda, i molts altres, per exemple en forma d'aportacions milionàries, beneficis fiscals, etc. per al World Mobile Congress (WMC) que transcórrer aquesta setmana a la nostra capital, ara capital mundial de la telefonia mòbil fins almenys el 2018.

Avui (dimarts) es llegien altres titulars i declaracions entorn el WMC com: "si fem alguna cosa bona, després ja sabrem com treure'n beneficis i rendibilitzar-ho" (Marck Zuckerberg, fundador de Facebook), o "Brussel·les llança una aliança per promoure la tecnologia 5G", "nous experts reflexionen sobre les perspectives i reptes de la indústria digital i de tots els negocis, no només tecnològics (...)", "L'smartphone ens ha canviat més la vida que l'aparició dels mòbil els anys 90, Barcelona no ha de perdre aquesta oportunitat de negoci", "la gran transformació del segle XXI (...)" (de l'economia, cultura, societat, avenços transcendents per a la humanitat, oportunitat de creació d'empreses), "Catalunya, i en això ajuda el WMC, ha de treballar per tenir un paper important en aquest nou escenari". I més...

De tot això, no n'estic en contra per sistema, però sí m'evocuen indissolublement altres reptes greus i transcendents per solucionar.

La guerra pel mòbil, la de veritat, la cruel que genera mort, violacions, etc. no està al WMC, està a la RD del Congo.

Aprofitant la frase del Zuckerberg, permeteu-me que la tregui una mica de context, però una manera de fer una cosa bona en el sector de la telefonia mòbil, és que ens garanteixin que aquests dispositius s'han fabricat amb minerals lliures de sang, que no estan mantenint el conflicte i l'agressió a la societat congoleesa, ara esclava, que se sàpiga. Jo sí estic disposat a pagar més diners per un aparell amb un valor afegit de pau per exemple, i voldria fer-ho abans de que em comencin a persuadir a ritme trepidant amb les novetats que s'estan coent (portables, *wearables* en anglès, etc. i altres *gadgets* i dispositius).

Per reflexionar sobre les perspectives i els reptes de la indústria digital, per què no s'inclou un espai de diàleg sobre la perversitat del sistema? Fa més de 10 anys que les companyies saben que els minerals dels seus proveïdors estan finançant la guerra. Per què les institucions públiques no pressionen i exigeixen aquest espai? Bé, caldria mencionar positivament la Resolució 122/X, del Parlament de Catalunya sobre la responsabilitat de les empreses de telefonia mòbil en l'explotació dels recursos minerals i sobre el reciclatge de mòbils, adoptada l'any 2013 per la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació, presidida per l'alcalde de Caldes, Jordi Solé. Positivament com un pas més per aconseguir aquesta fita. Però ha servit de res aquesta Resolució? Per ara no, com bé han explicat els membres de la Xarxa d'Entitats per a la RD del Congo recentment al Parlament en una compareixença. No ha tingut cap efecte ni se l'han pres seriosament el que la tenien que portar a terme ni els que haurien d'escoltar-la.

Deixem que a casa nostra es faci aquest esdeveniment que diuen que és tan beneficiós per Barcelona, o Catalunya, (hauríem de veure com es reparteix aquesta riquesa) i els paguem una morterada de diners, però no tenim veu ni vot dins el WMC.

Perquè Catalunya tingués un paper important en aquest escenari, falta voluntat, valentia, i creure en el treball per la pau. Per això cal complir amb més rigor les resolucions d'un Parlament, i fer cas a les lleis aprovades, com la Llei 21/2003, de 4 de juliol, de foment de la pau. I no cal esperar a que Brussel·les algun dia, al marge d'establir aliances per promoure la tecnologia, obligui a les empreses a ser transparents en la cadena de subministraments de minerals com el coltan. Desitgem que aviat ho faci com ho han fet als EUA, però Catalunya ha d'actuar ja i segur que pot fer-ho.

Per si algú s'ho pensava, no estic en contra el WMC, ni del progrés tecnològic, jo també sóc d'aquells que utilitzen diàriament el mòbil i l'ordinador, simplement tinc l'esperança que alguns principis bàsics, alguns valors fonamentals no estan en venta pel progrés.

Llegiu el comunicat de la Xarxa d'Entitats per a la RD del Congo publicat el dilluns (coincidint amb l'estrena del WMC) a <http://entitatscongo.blogspot.com.es>.

Al mes de març, Caldes Solidària organitza a Caldes el *Cicle per la RD del Congo: passat, present i reptes locals i globals per a posar fi als conflictes dels Grans Llacs* per aproximar-nos-hi, segur que us serà interessant.

Albert Sanz Artigas
Associació Caldes Solidària

Caldes de Montbui, 25 de febrer de 2014